

2172/7507 – وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَعَطْتُ النَّبِيَّ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ عَبْدًا أَصَابَ ذَنْبًا - وَرُبَّمَا قَالَ: أَذْنَبَ ذَنْبًا، فَقَالَ: رَبِّ أَذْنَبْتُ، وَرُبَّمَا قَالَ: أَصَبَّتُ، فَاعْفُرْ لِي، فَقَالَ رَبُّهُ: أَعْلَمُ عَبْدِي أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ؟ عَفَرْتُ لِعَبْدِي. ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَصَابَ ذَنْبًا أَوْ أَذْنَبَ ذَنْبًا، فَقَالَ رَبِّ أَذْنَبْتُ - أَوْ أَصَبَّتُ - آخَرَ فَاعْفِرْهُ، فَقَالَ: أَعْلَمُ عَبْدِي أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ؟ عَفَرْتُ لِعَبْدِي. ثُمَّ مَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَذْنَبَ ذَنْبًا وَرُبَّمَا قَالَ: أَصَابَ ذَنْبًا، فَقَالَ: رَبِّ أَصَبَّتُ - أَوْ قَالَ: أَذْنَبْتُ - آخَرَ فَاعْفِرْهُ لِي، فَقَالَ: أَعْلَمُ عَبْدِي أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِهِ؟ عَفَرْتُ لِعَبْدِي، ثَلَاثًا، فَلَيَعْمَلْ مَا شَاءَ».

2172.7507. Абу Хурайра розияллоҳу анҳу айтади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шундай деганларини эшитдим: «Бир банда гуноҳга қўл урди – «гуноҳ қилди», деган бўлишлари ҳам мумкин – «Роббим, гуноҳ қилдим, – «қўл уриб қўйдим», деган бўлишлари ҳам мумкин – мени мағфират қил», деди. Шунда Робби: «Бандам гуноҳни мағфират қиладиган ва у туфайли (азобга) тутадиган Робби борлигини билдими? Бандамни мағфират қилдим», деди. Сўнг у Аллоҳ ҳоҳлаганича юриб, кейин яна гуноҳга қўл уриб қўйди [ёки «гуноҳ қилиб қўйди】]. «Роббим! Яна гуноҳ қилиб қўйдим, [ёки «қўл уриб қўйдим】 уни мағфират қил», деди. Шунда У Зот: «Бандам гуноҳни мағфират қиладиган ва у туфайли (азобга) тутадиган Робби борлигини билдими? Бандамни мағфират қилдим», деди. Сўнг у Аллоҳ ҳоҳлаганича юриб, кейин яна гуноҳ қилиб қўйди. – «Гуноҳга қўл уриб қўйди», деган бўлишлари ҳам мумкин – «Роббим! Бошқа бир гуноҳга қўл уриб қўйдим! [ёки «гуноҳ қилиб қўйдим!】] Уни мағфират қил», деди. Шунда У Зот: «Бандам гуноҳни мағфират қиладиган ва у туфайли (азобга) тутадиган Робби борлигини билдими? Бандамни мағфират қилдим – буни уч марта айтди – Энди истаганини қилаверсин», деди».

Изоҳ: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бу ҳадиси шарифда Аллоҳ таолонинг марҳамати чекиззилиги, бандаларини мағфират қилишни қанчалик яхши кўришини баён қилганлар. Бу ҳадисни «Ҳар ким қайта-қайта

гуноҳ қилаверса бўлар экан» деб эмас, балки гуноҳ қилиб қўйган бандар дарҳол Аллоҳга қайтиши, гуноҳда давом этмай, тезда тавбага шошилиши лозим экан, деб тушуниш керак. Шунингдек, бу ерда Аллоҳнинг раҳматидан умидворлик мағфиратга сабаб бўлиши, Аллоҳ таолонинг даргоҳи У Зотга тавба қилган, Ўзига қайтган, ёлворган бандаси учун доимо очик экани айтилмоқда.

Манба: hadis.islom.uz

